

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

landet og må danne udgangspunkt for meddelelse af dispensationer fra de generelle reguleringsbestemmelser. For at en bestemmelse som § 22 skal kunne anvendes som led i en planlægningsadministration, må dens administration foretages af et planlægningsorgan, ikke af fredningsnævn og overfredningsnævn. Det er jo domstolslignende organer, og de kan ikke uden væsentlige strukturændringer blive planlægningsorganer. Derfor er varetagelsen af § 22 foreslået henlagt til fredningsplanudvalgene. Selv om det efter mindretallets betænkning kunne se ud, som om de ikke er det, må det konstateres, at fredningsplanudvalgene også er folkevalgte organer. De har en bred repræsentation for de lokale interesser, og denne repræsentation vil blive endnu bredere, når udvalgene nu bliver udvidet med bykommunale repræsentanter. Jeg kan give et par eksempler.

I fredningsplanudvalget for Fyn er formanden amtmand J. Høirup; desuden har det som medlemmer amtsrådsmedlem, snedkermester Jens Nielsen, udpeget af Odense amtsråd, amtsrådsmedlem Marius Jensen, udpeget af Assens amtsråd, amtmand K. Friis Jespersen, udpeget af Svendborg amtsråd, sognerådsformand, gårdejer Aksel Rasmussen for de i Odense amtsrådsreds beliggende sognekommuner, sognerådsformand, gårdejer Alfred Nørrelund, udpeget af de i Assens amtsrådsreds beliggende sognekommuner, sognerådsformand, gårdejer Herman Nielsen, udpeget af de i Svendborg amtsrådsreds beliggende sognekommuner. Videre er der en amtsvejsinspektør, som er udpeget af Odense, Svendborg og Assens amtsråd. Endelig er der de tre repræsentanter for henholdsvis boligministeriet, landbrugsministeriet og Danmarks Naturfredningsforening. Man vil se, at der dog er et meget stærkt indslag her fra amtskommunal og sognekommunal side, og hertil kommer altså i fremtiden også repræsentanter for købstæderne.

Endnu mere udpræget er det, synes jeg, i fredningsplanudvalget for Hjørring og Thisted amter; da amterne er af noget forskellig karakter, også naturfredningsmæssigt, kan sammensætningen naturligvis variere noget, men også her er der en solid repræsentation for folkestyret: først amt-

mand K. O. Møller som formand, så et amtsrådsmedlem og gårdejer, atter et amtsrådsmedlem, atter et amtsrådsmedlem, også gårdejer, på ny et amtsrådsmedlem, gårdejer Kristian Lousdal og sognerådsformand Kristian Bjerg. Videre er der sognerådsformand Lars P. Larsen, amtsrådsmedlem Karl Sørensen, forhenværende sognerådsformand for sognerådsforeningen i Thisted amt o. s. v.

Man kan altså ikke sige, at der her er tale om et administrativt ministerielt organ kontra det folkestyrede element. Disse medlemmer er valgt i kraft af deres alsidighed, som sikrer koordineringen med andre bebyggelsesregulerende organer, og hertil kommer, at fredningsplanudvalgene omfatter hele landet og at de råder over et mange steder veludbygget teknisk apparat.

Det kan ikke udelukkes, at det til hjælp for ministeriets virke som ankeinstans kan vise sig rigtigt at have et hjælpeorgan. Det vil blive overvejet.

Om eventuelt hensigtsmæssige ændringer i strukturen af fredningsorganer er det som flere gange nævnt i debatten naturfredningskommissionens opgave at stille forslag, og de synspunkter, der måtte fremkomme fra oppositionens side, vil selvfølgelig indgå i kommissionens overvejelser; det skal jeg om lidt sige et par ord yderligere om.

Man vil efter min mening ikke kunne inddrage det af det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremsatte forslag eller skal vi sige den løse skitse, der er fremlagt. Den er for vilkårlig i mange af sine bestemmelser, åbenbart et resultat af hurtigt arbejde, og det skal jeg ikke gå i rette med, men i hvert fald er der kun en enkelt paragraf, § 14, som løseligt berører naturfredningsfeltet. Der tages ikke sigte på grænsetilfælde, som forlanger særlig omhyggelige overvejelser.

Hvad angår naturfredningskommissionen, vil jeg håbe, at de ærede medlemmer helt har gjort sig klart, hvorledes stillingen er: at man standsede over for § 22 og faktisk ikke kunne komme videre i arbejdet, hvorefter kommissionen enstemmigt henstillede, at den videre behandling af problemerne overgik til det af regeringen særligt nedsatte udvalg. Det var også de kommunale repræsentanter, der anbefalede en sådan overgang til regeringsplan i erkendelse af,